

Junta Comarcal corresponent del Sindicat de Metges de Catalunya perquè si hi ha lloc i ho creu procedent faci d'amigable componedor, sempre que les dues parts hi convinguin. En el cas de què aquesta actuació amigable no sigui possible es compliran les següents ordinacions. — S'ha complert en el cas present aquest precepte? No. — S'havia complert ja abans en casos precedents? Sí. — En el cas dels doctors Devesa i Freixas. — En el cas dels metges de la casa Girona. — Per què no s'ha complert en el cas que ens ocupa? — Perquè s'aplicat d'una manera mal interpretada al nostre entendre aquella addicional cinquena dels Estatuts repudiats per unanimitat en la Junta General de 1930. Disposició ja d'aleshores titllada amb raó d'ominosa i dictatorial que prohibeix la intromissió del Sindicat en els Col·legis, encara que deixa porta oberta a totes les intervencions en la nostra vida professional al "Consejo General de Colegios Médicos" (article 33 dels Estatuts). I no obstant és aquesta disposició mal interpretada la que ha privat en el cas que ha motivat les nostres dimissions que infromés i donés la seva opinió la Junta Comarcal amb menys valoració per tant dels drets que li pertocuen. — I diem mal interpretada perquè inclús, volent-la acatar i servir, res priva que la Comarcal actuï d'òrgan assessor i informatiu i després el Col·legi apliqui amb les dades els seus reglament i disposicions. — I no podíem deixar passar per la dignitat dels càrrecs que ocupàvem i servíem i pel prestigi de la Comarcal i del Sindicat que després d'haver-nos estat oferta la informació de l'expedient de referència sorgissin a darrera hora assessoraments jurídics per invalidar la nostra actuació sense que fessin constar la nostra protesta de la manera més ostensible. Si la voluntat colectiva del nostre estament no fos prou clara i per sobre d'ella hi hagués la juridicitat freda i dictatorial dels Estatuts repudiats, aleshores aquells consells jurídics deuriem aplicar-se amb tot rigor. Es això el que volem i el que fem? No! — En aquest Casal tan joiosament nascut s'hi aixopluguen el Sindicat i el Col·legi no ja solament amb "intromissió" sinó costat per costat i uns mateixos són per ventura, els nostres anhels. No solament això sinó que a més l'honorable senyor President del Col·legi té un seient en el Consell del Sindicat, ben a satisfacció de tots certament. — Avui qui té el prestigi màxim dins el nostre Estament reconegut per

tots és el Sindicat; en la nostra Entitat lliure ens hi sentim voluntàriament lligats i s'imposa per fi el respecte a la nostra voluntat lliurament manifestada. — I res més, la nostra consciència resta tranquila i la lleialtat als càrrecs que servíem també, per haver dictat la nostra actuació so'ament el compliment del deure, encara que s'hagi volgut titllar la nostra actuació amb expressions molestes que volem disculpar per creurer-les dictades en moments d'apassionament que hem de superar en benefici de la dignitat i bona companyonia que per sobre tot tenim el deure de mantenir".

Després que el doctor Oliveres ha llegit aquest document la Presidència anuncia que oferirà els torns reglamentaris per a la seva discussió però fa avinent a la Junta General que s'ha presentat una proposició dins el termini reglamentari que es refereix també a aquest extrem de l'Ordre del Dia i diu que creu que es podrien discutir simultàneament.

No havent-hi ningú que s'oposi al criteri de la Presidència es procedeix a llegir la proposició aludida pel senyor President que copiada literalment diu:

"Els que sotasignen, socis del Sindicat de Metges, pertanyents a la Secció Comarcal de Barcelona, assabentats dels motius de dimissió dels companys de la Junta Comarcal de Barcelona i coneixedors del contingut de la lletra adreçada al senyor President d'aquesta Junta, fonamentant els motius de dimissió, sotmeten a la present Junta General de la Secció Comarcal de Barcelona, per la seva aprovació la següent PROPOSICIO: "La Junta General de la Secció Comarcal de Barcelona fa constar la seva conformitat amb el criteri i l'actuació de la Junta Comarcal en la qüestió que ha motivat la presentació de dites dimissions i ratifica en absolut la seva confiança a la Junta Comarcal i per tant no accepta les dimissions presentades, pregant a dits companys les retirin per els motius d'existir aquesta identificació de criteris, per esperit de justícia i per no afeblir la independència i fortlesa que en tots moments ha de servir el Sindicat. — signen. — Vicenç Carulla Riera, Higiní Sicart i Hermenegild Puig i Sais i segueixen 65 firmes."

La Presidència cedeix la paraula als signats de la proposició. La defensa el doctor Higiní Sicart que diu: Que per motius de delicadesa i per altres motius que no vol esmentar la proposició demana